Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26326
Copyright: Admont, Benediktinerstift

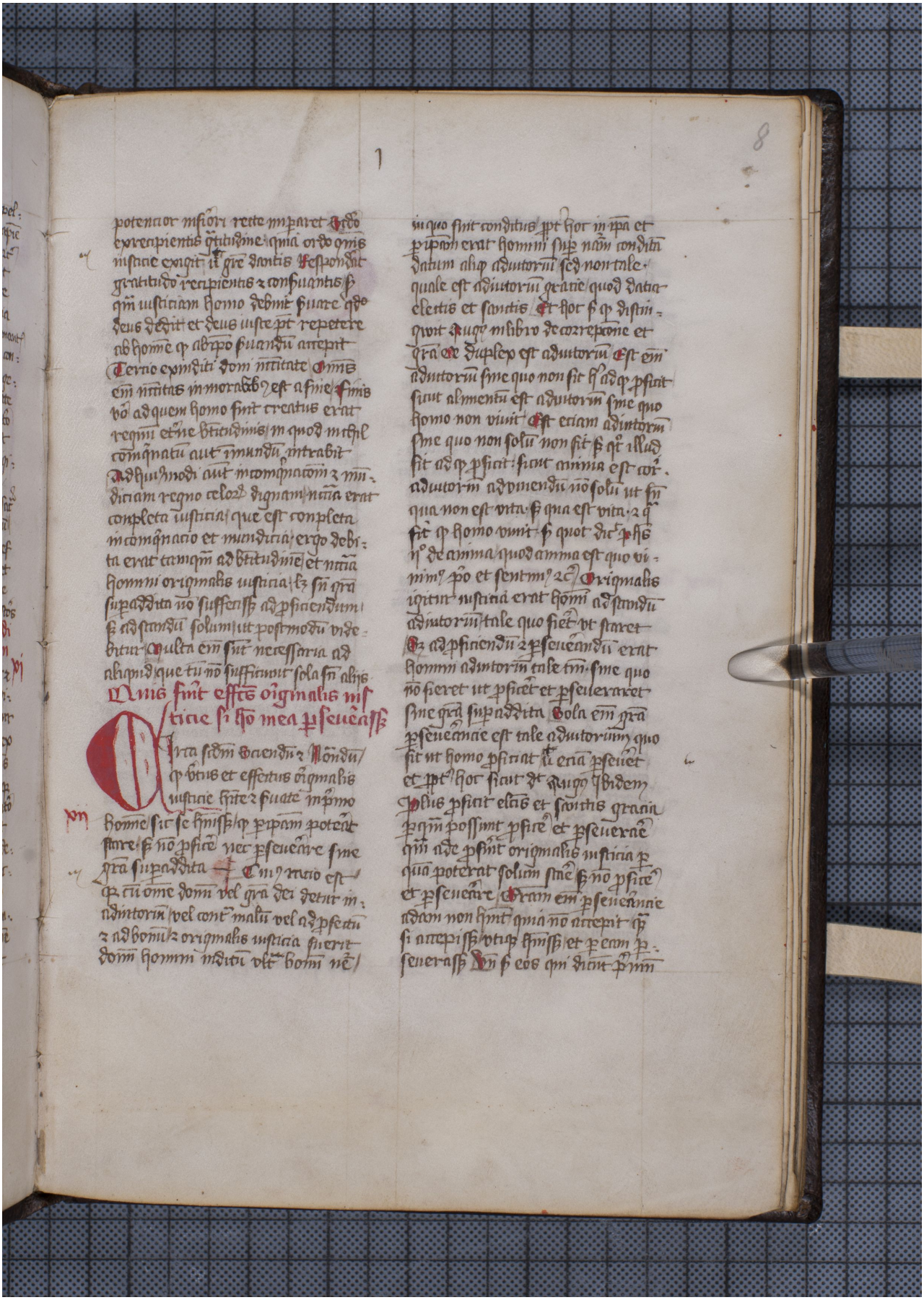

potentior minori recte imperat. Ergo
exercentis gratitudine quia ordo omnis
iustitie exigit ut gratie dantis respondeat
gratitudo recipientis. Consequentis
igitur iustitiam homo debet gratiae quod
deus dedit et deus iuste petit repetere
ab homine quod a deo gratuito accepit.
Certe exercitii dominii utilitate omnis
eius utilitas in moralibus est a fine. Finis
vero ad quem homo sunt creatus erat
regnum eterne beatitudinis in quod nihil
commanatum aut immundum intrabit.
Adhuc iuxta modum aut incommanatorum et mundicie
regno celorum dignam nulla erat
completa iustitia que est completa
incommanato et mundicia. Ergo debita
erat tamquam ad beatitudinem et nulla
hominis originalis iustitia. Et si gratia
superaddita non sufficeret ad proficiendum
et ad standum solum ut postmodum videbitur.
Quanta enim sunt necessaria ad
aliquid que tu non sufficiunt sola sine aliis.

Quis sint effectus originalis iustitie si homo non peccasset

Circa secundum dicendum. Sciendum
quod beatus et effectus originalis
iustitie fuit et fuitque in primo
homine sicut se habuisset quod propam poterat
stare si non proficere nec peccare sine
gratia superaddita. Cum igitur ergo est
quod tu omne donum vel gratia dei detur in
adiutorium vel contra malum vel ad profectum
et ad bonum. Et originalis iustitia fuerit
donum hominis inditi vel boni ne
in quo sunt conditus. Et hoc in propa et
propam erat hominis sup naturam conditi
datum aliquod adiutorium sed non tale
quale est adiutorium gratie quod datur
electis et sanctis. Et hoc est quod distinguit
quod Augustinus in libro de correptione et
gratia. Et duplex est adiutorium. Est enim
adiutorium sine quo non sit et ad quod proficit
sicut alimentum est adiutorium sine quo
homo non vivit. Est etiam adiutorium
sine quo non solum non sit sed et illud
fit ad quod proficit sicut anima est adiutorium
adiuvandum non solum ut sit
quia non est vita sed quia est vita. Et quia
fit quod homo vivit sed quod dicit philosophus
de anima quod anima est quo vivimus
primo et sentimus. Et originalis
igitur iustitia erat homini ad standum
adiutorium tale quo fiet ut staret
et ad proficiendum et perseverandum erat
hominis adiutorium tale tum sine quo
non fieret ut proficeret et perseveraret
sine gratia superaddita. Sola enim gratia
perseverantie est tale adiutorium quo
fit ut homo proficiat et ita perseveret
et petit hoc sicut dicit Augustinus. Ibidem
Solus proficit electus et sanctus gratia
quam possunt proficere et perseverare
quam inde petunt. Originalis iustitia
quia poterat solum stare sed non proficere
et perseverare. Gratiam enim perseverantie
adam non habuit quia non accepit sed
si accepisset vitio habuisset et per eam
perseverasset. Et hoc est quod dicit primum